

קִבְּץ

תּוֹךְ הַנִּחַל

דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מְעוֹרָרִים מְעִירִים וּמְחַזְקִים, אֲשֶׁר מִתּוֹךְ
הַנִּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה נּוֹבְעִים, לְהַחֲיֹת נַפְשׁ כָּל חַי וּמְשֹׁם יִשְׁקוּן
הַעֲדָרִים, לְהַתְחַזֵּק בַּעֲבוּדַת הַבוֹרָא בְּכָל דְּרָגָה שִׁיְהִיו נִמְצְאִים

אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל יְדֵי
מֶרֶן מוֹהֲרָא "שׁ זי"ע

בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשַׁת מִטּוֹת מְסַעֵי תִשְׁעִי"ט

מֵעַנִּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁמֵי שְׁאִינוּ רוֹצֵה חֶלֶק בָּהּ זֶה בַּחֲיִינָת פִּגְמֵ עֲבוּדָה זָרָה, וַיִּבְאֵר
הָעַנִּין בְּדַרְכֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם, וַיְדַבֵּר מֵעַנִּין אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ שְׁצַרְיָךְ לְהַזְהִיר
מֵאֵף דְּבוּר קַל שֶׁהוּא נֶגְדַ הָאֲמוּנָה וַיַּחֲזֵק עַל זֶה מְאֹד

יֵצֵא לְאוֹר עֶרֶב שַׁבַּת פְּרֻשַׁת מִטּוֹת-מְסַעֵי תִשְׁעִי"ט

עַל יְדֵי חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב

עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (נְדָרִים לַח ע"א): 'חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה נִבְרְאוּ
 בְּעוֹלָם וְכֻלָּם נִתְּנוּ לְמֹשֶׁה חֹסֶר אַחַת, שְׁנֵאמַר (תהלים ח, ו):
 "וַתַּחֲסְרוּהוּ מֵעַט מֵאֲלָקִים", שְׁמֹשֶׁה רִבְּנוּ זָכָה לְמִ"ט שְׁעָרֵי
 בֵּינָה בְּחַיָּיו, וְרַק אַחַר הִסְתַּלְקוּתוֹ זָכָה לְשַׁעַר הַנּוֹ"ן, שְׁזָהוּ מְקוֹם
 קְבוּרָתוֹ בְּהַר נָבוֹ, אוֹתִיּוֹת נ' בּוֹ, שְׁזָכָה לְהַכְלִיל בְּשַׁעַר הַנּוֹ"ן,
 וּקְבוּרָתוֹ מוֹל בֵּית פְּעוֹר, שְׁמִבְטֵל וּמְכַנֵּיעַ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל פְּעוֹר
 גַּם לְאַחַר לְהִסְתַּלְקוּתוֹ, וְכִדְאִיתָא בְּמִדְרַשׁ אֲגָדָה (מוֹבָא בְּתוֹסְפוֹת
 סוּטָה דָף יד ע"א): 'בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּעַת שְׁחַטָּאוּ יִשְׂרָאֵל בְּבִנּוֹת
 מוֹאָב, בְּאוֹתוֹ פָּרַק בֵּית פְּעוֹר עוֹלָה לְמַעְלָה כְּדֵי לְקַטְרֵג
 וּלְהַזְכִּיר עוֹן, וְכִשְׁהוּא רוֹאֶה קָבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה חוֹזֵר וְשׁוֹקֵעַ,
 שְׁמֹשֶׁה רִבְּנוּ שְׁקָעוּ בְּקַרְקַע עַד חוֹטְמוֹ, וְכָל שְׁעָה שְׁעוֹלָה חוֹזֵר
 וְנִשְׁקָע לְמְקוֹם שְׁשֻׁקְעוֹ מֹשֶׁה רִבְּנוּ; עֵינַי שָׁם. כִּי גְדוֹלִים צְדִיקִים
 בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶן (חֲלִין ז' ע"ב). נִמְצָא, שְׁמָה שְׁעָשָׂה מֹשֶׁה
 רִבְּנוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו, לְגַמֵּל חֶסֶד עִם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּלְהַצִּיל אוֹתָן
 מֵעֲבוּדָה זָרָה וּלְהַכְנִיס בָּהֶן אֱמוּנָה, זוֹהֵי עֲבוּדָתוֹ גַּם לְאַחַר
 הִסְתַּלְקוּתוֹ, וּבִיָּתֵר עַז, כִּי הָרִי זָכָה כְּבָר לְהַכְלִיל בְּשַׁעַר הַנּוֹ"ן,
 וּמִשָּׁם מִמְּשִׁיךְ לָהֶם כַּח לְבַטֵּל עֲבוּדָה זָרָה וּלְבֹא לְיַדֵי אֱמוּנָה,
 וְזָהוּ עֲנִיַן הַנּוֹ"ן הַתְּלוּיָהּ בְּתַבַּת מֹשֶׁה, שְׁמִרְמֹזַת עַל הַשְּׁגָתוֹ שֶׁל

מֹשֶׁה רַבְּנוּ מִשְׁעַר הַנּוֹ"ן, וּמִזְכָּר אֶצֶל יְהוֹנָתָן בֶּן גֵּרְשׁוֹם, כְּדִי לְהַצִּיל אוֹתוֹ מִן הָעֵבֹדָה זָרָה שֶׁל בֵּית מִיכָה וּלְעוֹרְרוֹ בְּתִשׁוּבָה.

מֹשֶׁה מִמְּשִׁיךְ לְגַמֵּל חֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל —

וְלִזְאוֹת מְצִינּוֹ שֶׁנִּקְבַּר מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּחֶלְקוֹ שֶׁל גֵּד דִּיקָא, וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּבִרְכַּת גֵּד (דְּבָרִים ל"ג, כ"א): "וַיֵּרָא רֵאשִׁית לוֹ כִּי שָׁם חֶלְקַת מַחֲקָק סִפּוּן", הֵינּוּ קִבְרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, כִּי גַם שָׁמוֹ שֶׁל "גֵּד" מוֹרָה עַל עֲנִיָּן שֶׁל גְּמִילוֹת חֶסֶד, שֶׁהֵם אוֹתִיּוֹת גֵּד', הֵינּוּ גִּוְמַל ד' לִים (שְׁבַת ק"ד ע"א). וְכְמוֹ שֶׁבְּאַמַּת עָשׂוּ בְּנֵי גֵד, שֶׁהִלְכוּ חֲלוּצִים לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהוֹרִישׁ אוֹתָם אֶת הָאָרֶץ, וְלִכֵּן אִף עַל פִּי שֶׁחֲשַׁד אוֹתָם בְּתַחֲלָה שֶׁאֵינָם רוֹצִים חֶלֶק בְּאָרֶץ, וְגוֹרְמִים רַע לְבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַנַּע אוֹתָם מִלְּהַכְּנִס לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל בְּסוּף נִתְּבַרֵר שֶׁכְּשֵׁרִים הָיוּ, וְרָצוּ חֶלֶק בְּאָרֶץ, וְגַמְלוּ חֶסֶד עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהוֹרִישׁ אֶת הָאָרֶץ, וְלִכֵּן נִקְבַּר מֹשֶׁה רַבְּנוּ בְּחֶלְקָם דִּיקָא, וּמִשָּׁם הוּא מִמְּשִׁיךְ לְגַמֵּל חֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְהַצִּיל אוֹתָם מִן עֲבֹדָה זָרָה וּמִן הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁל חוּץ לְאָרֶץ, וּלְהַכְּנִיס בָּהֶם אֱמוּנָה. וְהַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יִזְכְּנוּ לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל צְדִיקִים אֱמֵתִיִּים שֶׁהֵם בְּחִינַת מֹשֶׁה, וְנִזְכָּה לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַדִּי נִזְכָּה לְהַעֲלוֹת וּלְהַכְּלִיל בּוֹ יִתְּבַרֵךְ לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

סְעֵדָה שְׁלִישִׁית פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת מִסְעֵי ה'תשס"ט

מְאָמֵר

כָּכֵל הַיּוֹצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה

בסעודה שלישית, סעדת רעוא דרעוין, דבר מוהרא"ש ז"ל דבורים נוראים ונפלאים מאד על פי דברי רבנו ז"ל בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ה, המדבר מאמונה התלוי בפה של אדם, עין שם.

צריך לזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות פתח ואמר מוהרא"ש ז"ל, רבנו ז"ל אומר – 'האמונה תולה בפה של אדם, בבחינת: "אודיע אמונתך בפיי" (תהלים פט, ב). הינו על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על ידי זה באים לאמונה. ומחמת זה צריך לזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות, אף על פי שאינו אומר מלבד; הינו שהוא בעצמו מאמין ואינו כופר, חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות ששמע בשם אחרים, שהם אפיקורסים, והוא מתלוצץ מהם, אף על פי כן גם מזה צריך לזהר מאד, פי הדבור

הַזֶּה שֶׁל כְּפִירָה מְזִיק לְאַמוּנָה. גַּם הוּא אֶסוּר גָּמוּר, כִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, בְּרוּךְ הוּא, אֶסוּר לֵאמֹר דְּבָרֵי הַלְצוֹת, אֶפְלוּ בְּדֶרֶךְ שְׁחֹק. וּכְבֹר מְבֹאֵר בְּסִפְרִים וּבְדִבְרֵינוּ בְּכִמָּה מְקוֹמוֹת, לְהַרְחִיק עֲצָמוּ מְאֹד מְאֹד לְבָלִי לְעֵינַי כִּלְל בְּסִפְרֵי הַמְּחַקְרִים הַפִּילוֹסוֹפִיָּא, וְאֶפְלוּ מְסִפְרִים שֶׁל חֻקִּירָה שֶׁחִבְרוּ גְדוֹלִים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, גַּם מֵהֶם צָרִיךְ לְהַרְחִיק מְאֹד, כִּי הֵם מְזִיקִים מְאֹד לְאַמוּנָה, כִּי דֵי לָנוּ בְּאַמוּנַתְנוּ שֶׁקְּבִלְנוּ מְאַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים.

לְעֵבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת וְחֻקִּירוֹת — וְזֶה כִּלְל גְּדוֹל וְיִסוּד וְעֶקֶר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם לְהִיּוֹת תָּם וְיָשָׁר וְכוּ', לְעֵבֵד אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֻכְמוֹת וְחֻקִּירוֹת כִּלְל כִּלְל לֹא. גַּם מְחַכְמוֹת שְׂיִישׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם בְּעֲצָמוּ צָרִיךְ לְהַרְחִיק מְאֹד. כִּי כָל אֵלוֹ הַחֻכְמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, שְׂיִישׁ לְהַנְכַּנְסִין וּמִתְחִילִין קִצָּת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אֵינָם חֻכְמוֹת כִּלְל, וְהֵם רַק דְּמִיוֹנוֹת וּשְׁטוּתִים וּבְלִבּוֹלִים גְּדוֹלִים. וְאֵלוֹ הַחֻכְמוֹת מְפִילִין מְאֹד אֶת הָאָדָם מֵעִבּוּדַת הַשֵּׁם, דְּהִינּוּ מֵה שְׁחֹשֵׁב וְחוֹקֵר וּמְדַקְדֵּק בְּיוֹתֵר, אִם הוּא יוֹצֵא כְּרָאוּי בְּמָה שְׁעוֹשָׂה. כִּי בְּשׂוֹר וְדָם אֵי אֶפְשָׁר לוֹ שִׁיּצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּא בְּטְרוּנְיָא וְכוּ' (עִבּוּדָה זָרָה ג' ע"א), וְלֹא נִתְּנָה תּוֹרָה לְמִלְאָכֵי

הַשָּׂרֵת' (בְּרָכוֹת כה ע"ב). וְעַל אֵלוֹ הַמְדַקְדָּקִים וּמַחְמִירִים בְּחֻמְרוֹת יְתֵרוֹת, עָלֵיהֶם נֹאמַר (וַיִּקְרָא יח): "וַיְחִי בָהֶם" – וְלֹא שְׂיֻמּוֹת בָּהֶם', (יומא פה ע"ב) כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם חֵיווֹת כָּלֵל, וְתַמִּיד הֵם בְּמָרָה שְׁחָרָה, מַחְמַת שְׁנֵדָמָה לָהֶם שְׂאִינָם יוֹצְאִים יְדֵי חוֹבְתָם בְּהַמְצׁוֹת שְׁעוֹשִׁין, וְאֵין לָהֶם שׁוּם חֵיווֹת מְשׁוּם מַצְוָה מַחְמַת הַדְּקֻדָּקִים וְהַמָּרָה שְׁחָרוֹת שְׁלָהֶם (וְהוּא בְּעַצְמוֹ אֵינוֹ מַחְמִיר שׁוּם חֻמְרָא כָּלֵל). וּבַאֲמַת, אַחַר כָּל הַחֻמְרוֹת, אֶפְלוּ מִי שְׂיֻדַּע חֻמְרוֹת בַּאֲמַת, אַחַר כָּל הַחֻמְרוֹת צָרִיף לְהַשְׁלִיף כָּל הַחֻמְרוֹת וְלַעֲבֹד אֶת ה' בְּתַמִּימוֹת בְּפִשְׁיטוֹת גָּמוֹר בְּלִי שׁוּם חֻמְרוֹת. וְזֶה הִיא הַחֻמְרָה הַגְּדוֹלָה שְׁכָּכַל הַחֻמְרוֹת, לְבָלִי לְהֵיוֹת חֻכָּם כָּלֵל. כִּי בַאֲמַת אֵין חֻכָּם בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֵין חֻמְרָה וְאֵין תְּבוּנָה נִגְדוּ יַתְבָּרַךְ, וְהַעֲקָר הוּא, כִּי רַחֲמָנָא לְבָא בְּעֵי' (סְנֵהֲדֵרִין קו ע"ב; זֶהר תְּצַא דָּף רפא ע"ב).
עַד כָּאן לְשׁוֹן רַבְּנֵי ז"ל.

עַקֵּר עֲבוּדַת הַשֵּׁם יַתְבָּרַךְ תְּלוּי בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה
וְהַסְּבִיר מוֹהֲרָא שׁ ז"ל, כִּי הִנֵּה רַבְּנֵי ז"ל מֵיֶסֶד לָנוּ בְּתוֹרָה זוֹ
יְסוּד גְּדוֹל, שְׁעַקֵּר עֲבוּדַת הַשֵּׁם יַתְבָּרַךְ תְּלוּי בְּאֻמוּנָה פְּשוּטָה
וְתַמִּימָה, לְהֵיוֹת תָּם וְיָשָׁר וִירָא ה', בְּלִי שׁוּם חֻמְרוֹת כָּלֵל. כִּי
לַעֲבוֹד אֶת הַשֵּׁם יַתְבָּרַךְ אֵין צָרִיכִים שׁוּם חֻמְרוֹת, רַק לְקַיֵּם

מִצְוֹת ה', כְּמוֹ שֶׁהֵם כְּתוּבִים בַּתּוֹרָה, וְלִשְׁמַח בָּהֶם כְּמוֹצֵא שְׁלֵל רַב, וְכִמוֹ שֶׁגִּלָּה הָאֲרִיז"ל לְתַלְמִידָיו, שֶׁעָקַר מֵה שְׁזוּכָה לְהַגִּיעַ לְכָל מַדְרַגוֹתָיו בְּעִבּוּדַת ה', הִיָּתָה עַל יְדֵי שְׂמֵחַת הַמִּצְוֹת, שֶׁהִיָּה שְׂמֵחַ עִמָּהֶם יוֹתֵר מֵאֵלּוּ הִיָּה מְרוּיַח הוֹן רַב, שֶׁזֶהוּ פְּרוּשׁ הַפְּסוּק (דְּבָרִים כח, מז): "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מְרַב כָּל", שֶׁהַשְּׂמֵחָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ צְרִיכָה לְהִיּוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָּה מִהַשְּׂמֵחָה שֶׁל רַב כָּל, הֵינּוּ מְכַל הוֹן דְּעֵלְמָא. וְזֶה יָכוֹל כָּל אָדָם לְקַיֵּם, לִשְׂמֵח עִם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת שְׁזוּכָה לַעֲשׂוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּגוֹן לִשְׂמֵח עִם הַטְּלִית וְהַתְּפִלִּין שְׁזוּכָה לְלַבֵּשׁ בְּכָל יוֹם, וְכֵן לִשְׂמֵח עִם סְדוּר הַתְּפִלָּה, שְׁזוּכָה לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם וְלוֹמֵר אֶת סְדֵר הַתְּפִלָּה, וְכֵן לִשְׂמֵח עִם לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְּרֵא מִשְׁנָה גְּמָרָא וּמְדָרָשׁ. וְכֵן לִשְׂמֵח עִם הַשְּׁבֵת מְבוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ, וּלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שְׁבֵת, וּמִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי הַשְּׁבֵת וְאוֹכֵל שֶׁלֹּשׁ סְעֻדוֹת בַּשְּׁבֵת, כִּי עֲנֵג שְׁבֵת עֲדִיף מֵאֲלָף תַּעֲנִיּוֹת (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית ג'). כִּי אֵלּוּ הַדְּבָרִים הֵם עָקַר חֵיווֹתוֹ שֶׁל אָדָם בְּזֶה וּבְבֹא לְנִצְח, וְעֵלְיוֹ לִשְׂמֵח עִמָּהֶם "כְּמוֹצֵא שְׁלֵל רַב" (תְּהִלִּים קיט,

(סב). אָבֵל דֶּרֶךְ הַבַּעַל דָּבַר לְהַכְנִיֵס בְּאָדָם כָּל מִינֵי חֲכָמוֹת שֶׁל
 הַבַּל, הָאֵם הַמְצֹוֹת שְׁלִי בְּאֵמֶת חֲשׁוּבוֹת בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ?
 הֲלֹא אֵינִי עוֹשֶׂה אוֹתָן בְּשִׁלְמוֹת, וַיֵּשׁ הֶרְבֵּה חֲמֻרוֹת שְׂאֵינִי יְכוֹל
 לְקַיֵּם, וְגַם מֵה שְׁוֹת הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה שְׁלִי, כִּי אֵינֶן בְּשִׁלְמוֹת
 כָּלָל? אָבֵל כָּל אֵלוֹ הֵן הַחֲכָמוֹת שֶׁל הַבַּעַל דָּבַר, שְׂרוּצָה לְהַפִּיל
 בֶּן אָדָם בְּעֵצְבוֹת וּבְמָרָה שְׁחוּרָה עַד שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה כְּלוּם, כִּי מִיָּד
 שְׂאָדָם נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ וְנִדְמָה לוֹ שְׂאֵין עֲבוּדָתוֹ חֲשׁוּבָה בְּעֵינֵי
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הֲרִי נִכְנָסֶת בּוֹ עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת וְנִדְמָה כְּמַת,
 רַחֲמָנָא לִיצְלָן, שְׂזָהוּ מַה שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַל אֱלוֹ
 הַמְּדַקְדְּקִים וּמְחַמְרִים בְּחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת נֶאֱמַר (ויקרא יח, ה): "וְיַחֲזִי
 בָהֶם" – 'וְלֹא שְׂיִמוֹת בָּהֶם'. כִּי אֵין לָהֶם שׁוּם חַיּוּת כָּלָל, וְהֵם
 כְּמַתִּים בְּחַיֵּיהֶם, רַחֲמָנָא לִיצְלָן. וְלִכֵּן עַל כָּל אָדָם לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ
 לְהַשְׁלִיךְ כָּל הַחֲכָמוֹת וְלִקְיָם אֶת רְצוֹן ה' בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
 גְּמוּרָה, לְלַמֵּד הֶרְבֵּה בְּתַמִּימוֹת, וְלְהַתְּפַלֵּל הֶרְבֵּה בְּתַמִּימוֹת,
 וְלִקְיָם מְצֹוֹת הֶרְבֵּה בְּתַמִּימוֹת, וְלִשְׁמַח נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָה אֵין
 סוּפִית, וְאִז עוֹלָמוֹ יֵרָאֶה בְּחַיָּיו, וְיִרְגֵּשׁ תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הַבָּא
 בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

עקר האמונה תולה בפה של אדם

והנה רבנו ז"ל מקדים לכל זה - "עקר האמונה תולה בפה של אדם", כי הדבור יש לו כח גדול מאד, וכפי שאדם מדבר כן נעשה אצלו ממש, אם מדבר דבורי אמונה עם כל מכיריו ומידעיו, ומדבר דבורי אמונה בינו לבין הקדוש ברוך הוא, הינו שמתבודד הרבה עמו יתברך ומפרש כל שיחתו לפני השם יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו, והבן אל אביו, אזי הדבור קובע אמונתו יתברך בתוך לבו, עד שזוכה לאמונה ברוחה ומזככת מאד, שזהו מה שכתוב (תהלים פט, ב): "אודיע אמונתך בפי" - שעל ידי הפה שלי, אני מתודע מאמונה, וכן כתיב (שם קטז, י): "האמנתי כי אדבר" - שכל מה שאני מרבה לדבר מאמונה, האמונה נקבעת בי, כי הכל תלוי בכח הדבור שהוא התגלות הנפש, וכמו שכתוב (שיר השירים ה, ו): "נפשי יצאה בדברו". וכן להפך, צריכים להזהר מאד שלא להוציא שום דבור של כפירה ואפיקורסות מפיו, חס ושלום, אפלו בדרך בטול וליצנות. כי כח הדבור כל כף חזק עד שיכול להשפיע על אדם לטוב או לרע חס ושלום, וכמו שאומר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רלז), על יהוא המלך, שמחמת שהוציא מפיו (מלכים-ב' י, יח): "יהוא

יַעֲבֹדְנוּ הַרְבֵּה", אִף עַל פִּי שֶׁבִּלְבוּ הָיָה לְבָלִי לְעַבְדּוֹ, רַק אָמַר
זֹאת בְּדֶרֶךְ לִיִּצְנוּת, כִּדִּי לְהִטְעוֹת אֶת עוֹבְדֵי הַבַּעַל, אִף עַל פִּי כֵן
נִכְשַׁל אַחַר כֵּן שֶׁעֲבַד בְּעֶצְמוֹ עֲבוּדָה זָרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, כִּי כַח
הַדְּבוּר חֲזַק מְאֹד, וּמִשְׁפִּיעַ עָלָיו לְטוֹב אוֹ לְרַע, חֵס וְשְׁלוֹם. וְלִכֵּן
אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁנִּזְהָר מְאֹד מִכָּל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁל כְּפִירוֹת
וְאִפְּיֻקוּרְסוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וּמְדַבֵּר תְּמִיד דְבוּרֵי אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת
שָׁמַיִם עִם כָּל מִכִּירָיו וּמִיִּדְעָיו, וְכֵן מְרַבֵּה לְדַבֵּר דְבוּרֵי תְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדָּדוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אִזּוֹ תִקְבַּע אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ
לְבוֹ כִּיִּתַד חֲזַק בַּל תִּמוּט, וְתֵאֲרָנָה עֵינָיו בְּאוֹר אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
"לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" (תְּהִלִּים כו, ד), אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי
חֵלְקוֹ.

אֲמוּנָה תוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם - שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּדְבוּרֵי פִּי
וְקָשֶׁר מוֹהֲרָא"ש ז"ל אֶת הָעֵנָן הַנִּלְ לְפָרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ בְּקָשֶׁר
נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד. כִּי הִנֵּה כְּתִיב בְּפָרֻשַׁת נְדָרִים (בְּמִדְבָר ל, ג):
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה ה', אִישׁ כִּי יְדוּר נָדַר לֵה' אוֹ הִשְׁבַּע שְׁבוּעָה לְאַסוּר אֶסֶר עַל
נַפְשׁוֹ, לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הַיּוֹצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה. וַיֵּשׁ לְהַבִּין, לְמָה
בְּפָרֻשַׁת נְדָרִים יֵשׁ הַקְּדָמָה זֹאת שֶׁל "זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה'",

מה שלא מצינו בפרשיות אחרות. וכן מהו כפל הלשון "לא יחל דברו", ועוד הפעם "ככל היוצא מפיו יעשה". והנה על פי דברי רבנו ז"ל הנ"ל מובן הענין מאד, כי סוד פרשת נדרים מגלה גדל כח הדבור, שאדם יכול לעשות אסור חדש בדבורי פיו, ונאסר עליו כמו שאר אסורי התורה, ב'לא תעשה' ו'יעשה' ממש. נמצא, שפרשת נדרים מלמדת אותנו את הכלל הנ"ל: 'אמונה תולה בפה של אדם' - שהכל תלוי בדבורי פיו, הן לטוב והן להפך, שזהו "לא יחל דברו" שלא יעשה דבריו חלין, ולא ידבר שום דבור של כפירות ואפיקורסות, כי זה יגרם לבוא לידי עברה, חס ושלום. ומפרש הפסוק הטעם "ככל היוצא מפיו יעשה", כי כמו שמוציא מפיו, כן יעשה סוף כל סוף, אם יוציא מפיו דבורי אמונה ויראת שמים, כן יעשה לבסוף, ויבוא לידי אמונה ויראת שמים, אבל אם יחלל דבורו, אזי יבוא לידי עברה, חס ושלום. וכמוכא בספר המדות (אות תשובה סימן יא): 'ישמר אדם את פיו מלומר, אעשה העברה הזאת אפלו בדרך ליצנות, כי דבורו מכריח אותו למעשה'; עין שם. אבל בודאי 'מדה טובה מרבה', שאם ירבה אדם לדבר דבורי אמונה ויראת שמים, ויוציא מפיו רצונות וכסופין לקיים

כָּל מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, בְּוֹדָאֵי הַדְּבֹר יָבִיא אוֹתוֹ לְיַדֵּי כֶּךָ, נִמְצָא,
שְׂדֵיקָא מִפְּרֻשַׁת נְדָרִים לוֹמְדִים אֶת גְּדֹל כַּח הַדְּבֹר וְאֵיךְ
שׁ"אמונה תולה בפה של אדם".

כְּשֶׁאָדָם זֹכֵה לְבִרְוֵי הָאֱמוּנָה – יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה שֶׁהֵשֵׁם מִצְוָה אוֹתוֹ
אִם כֵּן גַּם מִבְּאֲרַת הַקְּדָמַת הַפְּסוּקָה: "זֶה הַדְּבָר" אֲשֶׁר צִוָּה ה',
כִּי "זֶה הַדְּבָר" הוּא מִלְּשׁוֹן "זֶה הַדְּבֹר", שֶׁעַל יַדֵּי הַדְּבֹר תִּבְא
לְקַיֵּם אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה'. וְתִגִּיעַ לְיַדֵּי אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת,
וּמֵיֵד שֶׁאָדָם זֹכֵה לְבִרְוֵי וְזִכּוּף הָאֱמוּנָה, אֲזִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה
שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִצְוָה אוֹתוֹ, וְאֵינן צָרִיךְ לְהוֹסִיף שׁוּם דְּקְדוּקָיִם
וְחִמְרוֹת יִתְרוֹת, שְׁזֵהוּ מֵה שֶׁפִּרְשׁ רַש"י, שֶׁנִּבְּוֹאת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ
עָלְתָה לְמַעְלָה מִשָּׂאָר כָּל הַנְּבִיאִים, שֶׁהֵם הִתְנַבְּאוּ בְּלִשׁוֹן "כֹּה
אָמַר ה'", שֶׁהוּא אֶסְפֶּקְלָרְיָא שְׂאִינָה מְאִירָה, וְהוֹסִיף עֲלֵיהֶם
מֹשֶׁה שֶׁהִתְנַבֵּא בְּלִשׁוֹן "זֶה הַדְּבָר", שֶׁהוּא אֶסְפֶּקְלָרְיָא מְאִירָה,
כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת עַל יַדֵּי קְדֻשַׁת הַדְּבֹר
שְׁלוֹ, יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵה צִוָּה ה', וְהַכֵּל מְאִיר אֶצְלוֹ כְּאֶסְפֶּקְלָרְיָא
הַמְאִירָה, וְאֵינן צָרִיךְ לְשׁוּם חוֹמְרוֹת כָּלֵל, מֵה שְׂאִינן כֵּן מִי
שְׂעֵדִין לֹא זֹכֵה לָזֶה, מִתְנַבֵּא בְּדֶרֶךְ "כֹּה אָמַר ה'", שֶׁהוּא
אֶסְפֶּקְלָרְיָא שְׂאִינָה מְאִירָה, וְאֵינן יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מֵהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ,

רק מְנַסֶּה לְכוּן רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ כְּפִי שְׂכָלוֹ, וְשִׁיךְ אֶצְלוֹ חֻכְמוֹת
וְחֻמְרוֹת יִתְרוֹת.

וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂזוֹכָה לְקַדֵּשׁ דְּבוּרֵי פִּיּוֹ, וְלִדְבַר תְּמִיד דְּבוּרֵי
אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְכֵן מְרַבֶּה
לְדַבֵּר דְּבוּרֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָה אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, כִּי אִזּוֹ יִזְכֶּה
לְהִגִּיעַ אֶל אֶסְפֶּקְלָרֵיָא הַמְּאִירָה, וְיֵאִיר לוֹ אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּאוֹר
נֶעְרַב וְנִפְלָא מְאֹד, יִזְכְּנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהִגִּיעַ לְכָל זֶה
בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים, אָמֵן וְאָמֵן

נִתֵּן לְקַבֵּל אֶת הַגְּלִיּוֹן מְדֵי שְׁבוּעַ בְּאַמְצָעוֹת הַדּוּא"ל

breslovinternational@gmail.com